

χάρισμαν . . .». Ἐπίσης δίδουν οἱ γονεῖς τοῦ γαμβροῦ ὠρισμένα ἀκίνητα. Ἐπίσης δίδει ὁ πάππος τῆς νύμφης ἐν χωράφιον, «ὁμολογᾷ ἡ νύμφη νὰ τοῦ κάμη ἕναν μνημόσυνον, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ ἂν δὲν τὸ κάμη, νὰ ἐξέροχεται ἀπὸ τὸ χωράφιν . . .».

307

1725. Προικοσύμφωνον ἐν χωρίῳ τῆς Χίου,
ἐν 44α, σ. 121.

Ἡ χήρα μήτηρ, «παρὼν καὶ ὁ υἱὸς αὐτῆς Ν., ἔχοντες θυγατέραν ἐννόμῳ ἡλικίᾳ . . . Τάττουσιν δὲ καὶ παραδίδουσιν πρὸς αὐτήν . . . διὰ προῖκα καὶ μερίδιον ἀπὸ τῆς μητέρας τῆς, κατὰ τὴν τάξιν τοῦ χωρίου, . . . ὅλα τὰ μισὰ νὰ διαλέγῃ . . . καὶ προικίον αὐτῆς ὅσα ἔχει καὶ φοραίνει . . . Δίνει καὶ ὁ γαμπρὸς τῆς νύμφης ἐμπασίδιον τὰ χωράφια . . . Δίνει καὶ ὁ Μ., ὁ ἀδελφός του, τὰ σπίτια . . . Δίνει ἡ πεθερὰ τῆς νύμφης . . . καὶ νὰ πέρουν ὅσα ἐπῆρεν ἡ νύμφη καὶ τὰ ἄλλα παιδιὰ κατὰ τὴν ποσότητα καὶ ὅ,τι ἀπομείνουν πατρικὰ καὶ μητρικὰ, νὰ τὸ κάμνουν, ὅσα παιδιὰ ὅσα μερίδια, νὰ πέρῃ κάθε μέρος τὸ μερίδιόν των, καὶ νὰ ἔχουν τὴν ἔννοιαν τῆς μητέρας των εἰς ἐξωτροφίαν καὶ εἰς θανές, κατὰ τὴν τάξιν . . .».

308

1725. Φιρμάνιον σ. Ὁσμάν Γ', ἀπαλλάσσον τὰς νοτίους Σποράδας
ἀπὸ τοῦ νὰ πληρώνουν ἄλλους φόρους, πλὴν τῶν κατ' ἀποκοπὴν
ὁρισθέντων,
μνημ. ἐν 252, σ. 366.

309

1727. Αἵτησις περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν Ἀγιορειτῶν τοῦ ἐν Σιδηροκαυσίῳ
μεταλλείου καὶ σχετικὸν φιρμάνιον,
μνημ. ἐν 190, σ. 16 (18/46).

310

1729. Κωδικοποίησις τῶν Νόμων τῆς Βενετίας,
ἐν 437, φ. 3–103, εἰς ἐνετικὴν διάλεκτον μετὰ λατινικῆς ἐναντι μεταφράσεως. Τὰ Statuti ταῦτα ἴσχυσαν ἐν Ἑπτανήσῳ, ἀπὸ τῆς καταλήψεως ἐκάστης νήσου (Κερκύρας 1386, Ζακύνθου 1483, Κεφαλληνίας καὶ Ἰθάκης 1500, Κυθήρων 1530 καὶ Λευκάδος 1684), μέχρι τοῦ 1841, ὅτε ἴσχυσεν ὁ Ἰόνιος Ἀστικὸς Κώδιξ. Ἐν τῇ ἰδίᾳ συλλογῇ δημοσιεύονται (φ. 221–300) κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν (1041–1720) οἱ νόμοι καὶ τὰ διατάγματα τοῦ Συμβουλίου Βενετίας, ἀστικῆς ὕλης.

311

1730. Ἀπόφασις τοῦ Κοινοῦ Ἀνδρουβίτσης (Δ. Μάνης), τῆς 18
Μαρτίου,

